

at varetage Silkeborgkredsens Interesser saa godt, som det staaar i min Magt. Det er jo nok muligt, at min Magt ikke er saa stor som min Modkandidats Magt, men hvad, naar man gør det saa godt, man kan, vil det ærede Medlem ikke kunne forlange mere af mig, og jeg tør sige, at jo daarligere, jeg gør det, desto gladere vil han være, thi desto større Udsigt har han til at kunne faa min ærede Modkandidat, som han sætter saa stor Pris paa, tilbage igen.

Hertil skal jeg indskrænke mig med Hensyn til de Herrer Socialdemokrater. Men jeg vil gerne gøre en enkelt ganske kort Bemærkning til det ærede Medlem fra Bræstrup (Laust Jensen) angaaende Jernbaneforholdene. Og jeg skal da sige, at jeg er ganske og aldeles enig med det ærede Medlem i de Ønsker, han udtalte om, at der maatte blive givet saa store Bevillinger som muligt, for at Midtlængdebanelen kunde blive fremmet saa hurtigt som muligt, thi det er en aldeles sikker og afgjort Sag; at er der nogen Bane, som man i Jylland sætter Pris paa, er det Midtlængdebanelen; denne Bane, som løber gennem Midtjylland, og som vil komme en meget stor Del til gode. Jeg slutter mig i saa Henseende fuldt ud til hans Ønsker. Men naar det ærede Medlem saa ved Siden af bad om, at man endelig vilde tænke paa og særlig henstillede til den højtærede Trafikminister at tænke paa at stille sig velvilligt overfor Horsens—Eistrup-Banen, saa er min Opfattelse en ganske anden. Jeg vil derom i Korthed sige dette, at denne Bane, der vil koste godt 2 Mill. Kr., maaske 2½ Mill. Kr. — jeg kan ikke saa bestemt sige det, men 2 Mill. Kr. koster den i hvert Fald efter Overslaget til Hattings —, har for det første en Egenskab, vel at mærke, hvis den bliver gennemført, hvad der kan være meget tvivlsomt, at den i en ganske særlig Grad maa siges at ville blive en Konkurrencebane til de allerede bestaaende Privatbaner derovre, nemlig Bryrup-Banen og Horsens—Tørring-Banen. Og dernæst tror jeg at turde sige, at den vil blive af en saadan Beskaffenhed, netop fordi den er en Konkurrencebane, at den maaske vil kunne bære sin Trafik, vil kunne bære de ligefremme Driftsomkostninger, det antager jeg, og Ingeniør Raben har heller ikke turdet gaa videre, men jeg tvivler meget paa, at denne Bane vil komme til at give noget Overskud til Dækning af Renter og Afdrag, og det forekommer mig derfor, at det ikke mindst for Staten maatte være en meget uheldig Bane at

komme ind paa. Men da nu Forholdet er det, at Skanderborg Amt har en ret betydelig Sum staaende i de andre Baner, er der saa vidt ikke nogen stor Fare for, at det skal give nogen større Bevilling dertil, og dermed antager jeg, at Banen vil falde bort, saa at vi ikke faa den herind i Rigsdagen. Men jeg har dog villet gøre disse Bemærkninger, fordi jeg straks paa Forhaand ønsker, at min Stilling overfor denne Bane, hvis den skulde komme herind, medens jeg sidder her, kan staa klar. Jeg finder ikke Spor af Grund til at komme nærmere ind paa Sagen i øvrigt, særlig efter det Svar, den højtærede Trafikminister gav paa det ærede Medlems Henstilling angaaende denne Sag.

Formanden: Folketingsmanden for Præstø Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Andreasen: Det ærede Medlem, der sidst talte (Stensballe), foreslog forleden, da han talte om det samme Emne som i Aften, der jo har været Hovedemnet for ham i hans Foredrag, at vi skulde lade Hønsene flyve. (Afbrydelse). Nej, det ærede Medlem sagde ikke „lade Hønen gaa“, han sagde „lade Hønsene flyve“. Og det skulle De lægge Mærke til, thi det ærede Medlem er nu vel kommen paa det rene med, at Hønsene ere ikke gode Flyvere, og det er formodentlig derfor, at han ikke selv kan lade Hønsene gaa. Det ærede Medlem henviste til Rigsdagstidenden og sagde, at det er mig, der har ført Hønsene ind i denne Debat. Maa jeg da, for at der ikke skal være nogen Misforstaaelse — der er jo Strid om dette Spørgsmaal —, oplyse, hvad jeg har sagt derom. De Linnier, det ærede Medlem sigter til, ere følgende, der staa Sp. 230 i Tidenden: „Jeg vil altsaa slutte mig til Opfordringen om en Revision af Jagtloven, og jeg forventer, at ærede Kolleger, der ved sidste Valg drog Landet rundt og forsikrede om os Socialdemokrater, at vi vare nogle slemme Mennesker, der ikke alene vilde tage Koen fra Husmanden, men ogsaa frarane Husmandens Kone hendes Høns, i særlig Grad ville arbejde med paa, at vi kunne faa Bugt med Rævene nede paa det sjællandske Gods.“ Dette hentyder til, at jeg har talt om en Godsejer nede i Sydsjælland, der har givet Ordre til, at Rævene skulde fredes dernede, hvilket er til stor Gene for Fjerkræbesætningerne dernede. Det forekommer mig, at det ærede Medlem skulde være mig taknemmelig for, at jeg